

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 8C/7/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112233308
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2014:4112233308.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Lenkou Halmešovou v právnej veci navrhovateľa: X., Q..J..H., D.: XX XXX XXX, Q. Q. X. R.. Č.. XX, XXX XX B., právne zastúpeného G. X., Q..J..H.. U. X, XXX XX B., proti odporcovi: Q. J., I. F. Q. Q. J., Ž. Z. XX, B., o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a .

Odporcovi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Vo veci sp.zn. 8C/7/2013 sa navrhovateľ návrhom z 17.9.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu sumy 175 eur z titulu majetkovej škody a sumy 885,12 eur z titulu nemajetkovej ujmy, z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 30 dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti oprávneného v exekučnom konaní (navrhovateľa) na zmenu exekútora , pričom súd rozhodol o tejto žiadosti s omeškaním o 504 dní vo veci vedenej exekútorom pod exekučným číslom EX 124/2004. Vo veci sp.zn. 8C/13/2013 sa navrhovateľ návrhom z 17.9.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu sumy 175 eur z titulu majetkovej škody a sumy 221,28 eur z titulu nemajetkovej ujmy, z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 30 dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti oprávneného v exekučnom konaní (navrhovateľa) na zmenu exekútora , pričom súd rozhodol o tejto žiadosti s omeškaním o 139 dní vo veci vedenej exekútorom pod exekučným číslom EX 3088/2003.

Vo veci sp.zn. 8C/15/2013 sa navrhovateľ návrhom z 17.9.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu sumy 175 eur z titulu majetkovej škody a sumy 221,28 eur z titulu nemajetkovej ujmy, z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 30 dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti oprávneného v exekučnom konaní (navrhovateľa) na zmenu exekútora , pričom súd rozhodol o tejto žiadosti s omeškaním o 141 dní vo veci vedenej exekútorom pod exekučným číslom EX 2808/2005.

Vo veci sp.zn. 8C/20/2013 sa navrhovateľ návrhom z 17.9.2012 domáhal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu sumy 175 eur z titulu majetkovej škody a sumy 719,16 eur z titulu nemajetkovej ujmy, z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 30 dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti oprávneného v exekučnom konaní (navrhovateľa) na zmenu exekútora , pričom súd rozhodol o tejto žiadosti s omeškaním o 397 dní vo veci vedenej exekútorom pod exekučným číslom EX 6444/2012.

V predmetných návrhoch navrhovateľ poukazoval na § 44 ods. 7 (platný od 1.9.2005) a § 44ods. 8 (platný od 1.12.2006) s tým, že v exekučnom konaní je založená zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu. Exekučný súd však nerozhodol v zákonom stanovenom čase, pričom neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpila až po veľmi dlhej dobe. Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch ktorú vyčísluje nasledovne. Žalobcovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Žalobca vynaložil v tomto období: na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu 70 eura; na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 euro; na administráciu listina komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50 eura; na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním stavu konania na exekučnom súde sumu 15 euro. Celkovo vynaložil žalobca márne sumu 175 euro. Zároveň si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup Okresného súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Poukázal na článok 48 ods. 2 Ústavy slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal pre možnú analógiu z doktríny prijatej Ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20 000 slovenských korún, t.j. 663,88 eura, za mesiac suma 55,32 eur. Žalobca postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona číslo 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania tejto žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Uznesením č.k. 8C/7/2013-27 zo dňa 28.8.2013 súd spojil na spoločné konanie veci tunajšieho súdu vedené pod sp.zn. 8C/7/2013, 8C/13/2013,8C/15/2013,8C/20/2013 s tým, že ďalej sa konanie bude viesť pod sp.zn. 8C/7/2013.

Navrhovateľ ani odporca sa na pojednávanie nedostavili, odporca svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Právny zástupca navrhovateľa svoju neúčast' ospravedlnil v posledný pracovný deň pred dňom pojednávania a to v piatok 14.3.2014 o 17,45 hod. a žiadal o odročenie pojednávania na iný termín z dôvodu, že v určenom čase už boli vytyčené pojednávania pred OS Komárno, senát 8C na 17.03.2014 od 12.30 do 13.30 hod. a klient trvá na účasti splnomocneného advokáta a vylučuje substitúciu. Súd žiadosti právneho zástupcu navrhovateľa o odročenie pojednávania nevyhovel, nakoľko toto ospravedlnenie nespĺňalo náležitosti § 119 ods. 1,2 OSP, to znamená, že účastník súdu neoznámil dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu ako sa o ňom dozvedel, nakoľko o ním uvádzaných pojednávaniach na OS v Komárne musel vedieť vopred, nie v deň pojednávania na tunajšom súde. Okrem toho ospravedlnenie ani ničím nepodložil, to znamená nedoložil predvolanie na pojednávanie s potvrdením o tom, kedy sa o ňom dozvedel. Súd preto v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, jeho právneho zástupcu a odporcu. Odporca v písomnom vyjadrení navrhoval návrh zamietnuť. V prvom rade mal za to, že návrh je zmätočný, keď navrhovateľ síce podal písomný návrh a poukazoval na konkrétne dôkazy, žiadne dôkazy však sám nepredložil. Nie je jasný ani titul nároku na náhrady škody. Navrhovateľ nepodnikol žiadne kroky pre odstránenie neželaného stavu v prieťahoch v konaní. Mal za to, že návrh je podaný predčasne, keď neuplynula 6 mesačná doba na predbežné prerokovanie nároku, v rámci ktorej navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť, na základe čoho odporca nepovažoval nárok za predbežne prerokovaný. K samotnému postupu súdu odporca uvádzal, že z praktického hľadiska je lehota na zmenu exekútora objektívne nedodržiateľná vzhľadom na úkony súdu spojené s týmto návrhom ako je doručenie návrhu pôvodnému exekútorovi, vyčíslenie trov pôvodného exekútora či zaslanie originálu spisu. Počas prejednávania takéhoto návrhu nemôže prísť ku škode, keď pôvodný exekútor je stále oprávnený vykonávať všetky úkony vo veci výkonu exekúcie. Navrhovateľ vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prieťahov v zmysle citovaného ustanovenia svoje tvrdenie nepreukázal. Nevyužil všetky prostriedky pre nápravu práva na prerokovanie veci bez zbytočného prieťahu (sťažnosť, podnet na konanie vo veci a podobne). Odporca namietal vyčíslenie materiálnej škody, keď mal za to, že požadovať paušálnu sumu je nesprávne a účelové. Je potrebné preukázať skutočnú škodu listinnými dôkazmi, čo navrhovateľ nepreukázal. K nemajetkovej ujme odporca uviedol, že poskytovanie

finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu, keď mal za to, že prietahy v konaní môže posudzovať len ústavný súd. Všeobecný súd nemôže hodnotiť, či iný všeobecný súd nekonal, bez zbytočných prietahov. Taktiež je potrebné brať do úvahy, či ide o vznik nemajetkovej ujmy u fyzických, či právnických osôb, keď treba prihliadať aj na dobré mravy u poškodenej osoby. V tomto prípade odporca poukazyval na nie vždy legitímne postupy navrhovateľa vo vzťahu k spotrebiteľom. Vzhľadom na to, že išlo o spotrebiteľský vzťah, bolo na mieste podrobné skúmanie, vzhľadom na zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenie práva spotrebiteľa. Z tohto pohľadu je návrh navrhovateľa v rozpore s dobrými mravmi, keď si požaduje náhradu škody od štátu, ktorá mala vzniknúť pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite navrhovateľa. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku podľa odporcu nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Odporca mal za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by v namietanom konaní, došlo k nesprávnemu úradnému postupu, že by mu vznikla nemajetková ujma, či majetková škoda. V prípade návrhu na zmenu exekútora pred dátumom 23.04.2009 namietal premĺčanie návrhu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhmi, vyjadrením žalovanej, list európskej komisie generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť, článok z denníka SME, správa OS Nitra o nápade v oddelení Er za roky 2009-2012 zo dňa 11.07.2013, pripojeným spisom OS Nitra 7Er/19/2004 z neho najmä: žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie doručený súdu dňa 28.01.2004, návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 14.01.2004, poverenie zo dňa 03.02.2004, návrh na zmenu súdneho exekútora doručený súdu dňa 22.11.2010, uznesenie č.k. 7Er/19/2004-19 zo dňa 05.04.2012, odvolanie navrhovateľa zo dňa 09.05.2012, uznesenie KS v Nitre č.k. 26CoE/104/2012-38, pripojený spis OS Nitra 25Er/470/2003 z neho najmä: žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie doručený súdu dňa 19.11.2003, návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu dňa 13.11.2003, poverenie zo dňa 21.11.2003, návrh na zmenu súdneho exekútora zo dňa 22.11.2010, stanovisko k návrhu na zmenu súdneho exekútora zo dňa 10.03.2011, uznesenie č.k. 25Er/470/2003-23 zo dňa 06.04.2011, odvolanie navrhovateľa zo dňa 22.09.2011, uznesenie KS v Nitre č.k. 5CoE/79/2012-40, dovolanie voči uzneseniu KS v Nitre zo dňa 21.09.2012, pripojený spis OS Nitra 25Er/288/2005 z neho najmä: žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie doručený súdu dňa 10.10.2005, návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu dňa 04.10.2005, poverenie zo dňa 19.10.2005, návrh na zmenu súdneho exekútora zo dňa 22.11.2010, stanovisko k návrhu na zmenu súdneho exekútora zo dňa 17.03.2011, uznesenie č.k. 25Er/388/2005-18 zo dňa 08.04.2011, odvolanie navrhovateľa zo dňa 17.10.2011, uznesenie KS v Nitre č.k. 25CoE/131/2012-45, odvolanie voči KS v Nitre zo dňa 02.01.2013, dovolanie voči uzneseniu KS v Nitre zo dňa 21.01.2013, pripojený spis OS Nitra 7Er/609/2006 z neho najmä: žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie doručený súdu dňa 31.08.2006, návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu dňa 06.08.2006, rozsudok stáleho rozhodcovského súdu SR 0882/06, poverenie zo dňa 11.12.2006, návrh na zmenu súdneho exekútora zo dňa 10.09.2009, uznesenie č.k. 7Er/609/2006-33 zo dňa 05.10.2010 a dospel k tomuto skutkovému a právnemu záveru:

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 7Er/19/2004 (8C/7/2013) súd zistil, že dňa 28.01.2004 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného z 14.01.2004. Exekučný súd dňa 03.02.2004 poveril súdneho exekútora Dr. Ľubomíra Pekára , Šala vykonaním exekúcie. Dňa 22.11.2010 oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Nitra. Dňa 26.11.2010 súd vyzval súdneho exekútora na špecifikáciu trov exekúcie, v prípade , že si tieto uplatňuje, na ktorú výzvu exekútor reagoval podaním doručeným súdu dňa 8.2.2011. Uznesením č.k. 7Er/19/2004-19 zo dňa 05.04.2012 súd návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Uznesením KS v Nitre č.k. 26CoE/104/2012-38 bolo napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 25Er/470/2003 (8C/13/2013) súd zistil, že dňa 19.11.2003 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného z 08.11.2003. Exekučný súd dňa 21.11.2003 poveril súdneho exekútora Dr. Ľubomíra Pekára , Šala vykonaním exekúcie. Dňa 22.11.2010 oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Nitra. Dňa 26.11.2010 súd vyzval súdneho exekútora na špecifikáciu trov exekúcie, v prípade , že si tieto uplatňuje, na ktorú výzvu exekútor reagoval podaním doručeným súdu dňa 15.03.2011. Uznesením č.k. 25Er/470/2003-23 zo dňa 06.04.2011 súd vyhlásil exekúciu na neprípustnú, exekúciu zastavil a zaviazal oprávneného zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Uznesením KS v Nitre č.k. 5CoE/79/2012-40 bolo predmetné napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené a v časti trov exekúcie zrušené.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 25Er/388/2005 (8/15/2013) súd zistil, že dňa 10.10.2005 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného

z 08.09.2005. Exekučný súd dňa 19.10.2005 poveril súdneho exekútora JUDr. Ľubomíra Pekára, Šaľa vykonaním exekúcie. Dňa 22.11.2010 oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Nitra a súd ďalej podaním zo dňa 26.11.2010 vyzval súdneho exekútora na špecifikáciu trov exekúcie, v prípade, že si tieto uplatňuje, na ktorú výzvu exekútor reagoval podaním doručeným súdu dňa 21.03.2011 a súdu doručil exekučný spis. Uznesením č.k. 25Er/388/2005-18 zo dňa 08.04.2011 súd vyhlásil exekúciu na neprípustnú, exekúciu zastavil a zaviazal oprávneného zaplatiť súdному exekútorovi trovy exekúcie. Uznesením KS v Nitre č.k. 25CoE/131/2012-45 bolo predmetné napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené a zamietajúce v časti o prerušenie konania.

Zo spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 7Er/609/2006 (8C/20/2013) súd zistil, že dňa 31.08.2006 podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia, a to na základe návrhu oprávneného z 06.08.2006. Exekučný súd dňa 11.12.2006 poveril súdneho exekútora JUDr. Soňu Stodolovú, Nitra vykonaním exekúcie. Dňa 10.09.2009 oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Nitra. Dňa 05.11.2009 súd vyzval súdneho exekútora na špecifikáciu trov exekúcie, v prípade, že si tieto uplatňuje, na ktorú výzvu exekútor reagoval podaním doručeným súdu dňa 29.12.2009 a súdu doručil exekučný spis. Uznesením č.k. 7Er/609/2006-33 zo dňa 05.10.2010 súd návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a poveril vykonávaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého a zároveň priznal súdnému exekútorovi JUDr. Soni Stodolovej trovy exekučného konania.

Z písomnej odpovedi na žiadosť o poskytnutie súčinnosti Okresného súdu Nitra vyplýva, že na Okresnom súde v Nitre bol celkový nápad oddelenia Er v roku 2009 v počte 15.113, z toho počet vecí spoločnosti Pohotovosť 464, v roku 2010 bol celkový nápad 14.879 vecí, z toho počet vecí spoločnosti Pohotovosť 370, v roku 2011 celkový nápad 21.196, z toho Pohotovosť bola 230 vecí a v roku 2012 bol celkový nápad 24.980 vecí a z nich vecí týkajúce sa spoločnosti Pohotovosť v počte 198.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase vydania poverenia a podania tohto návrhu, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 44 ods. 6 Exekučného poriadku, účinného do 31.8.2005, ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods. 7 Exekučného poriadku, účinný od 1.9.2005, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku, účinný od 1.9.2005 súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku, účinný od 1.12.2006, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 9 Exekučného poriadku, účinný od 1.12.2006, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: a/ protiprávny úkon resp. škodová udalosť, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody, d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zaviniel alebo nie).

Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenie zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovene lehote. Rýchlosť a účinnosť súdneho konania je objektívne podmienená charakterom ako aj právnou a faktickou zložitosťou prejednávanej veci, ďalej správaním účastníkov súdneho konania a aj činnosťou resp. súčinnosťou štátnych a iných orgánov, ktoré sa zúčastňujú na súdnom konaní.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z. z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna, čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu (poškodeného) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok). Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 Ústavy SR („ Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom“). Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako priama príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve týmto postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim.

Súd na základe vykonaného dokazovania a v zmysle citovaných zákonných ustanovení návrh zamietol. Navrhovateľ sa v konaní domáhal náhrady majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch z dôvodu nesprávneho úradného postupu, nakoľko k zmene exekútora nedošlo v zákonnej 30- dňovej lehote. S poukazom na vyššie uvedené, súd v tomto prípade neskúmal či prišlo k prieťahom v konaní, nakoľko všeobecný súd v tomto konaní nie je oprávnený konštatovať, či došlo k prieťahom, pričom žiadne konanie, v ktorom je možné konštatovať prieťahy v konaní sa nevedlo. Súd zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká

škoda vznikla. Nárok na náhradu škody si navrhovateľ uplatňoval podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., keď podľa neho príslušný súd svojím postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, resp. bez zbytočných prieťahov v konaní. Z exekučných konaní vo veciach sp. zn. 7Er/609/2006 a sp.zn. 25 Er/388/2005 vyplýva, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora súd nerozhodol v 30 - dňovej lehote, ako to ustanovuje § 44 Exekučného poriadku, avšak vždy v krátkom čase po podaní návrhu vyzval súdneho exekútora, aby sa k návrhu na zmenu vyjadril a zároveň, ak si uplatňuje trovy exekúcie tieto aj vyčíslil a zaslal súdu exekučný spis na posúdenie vyčíslených trov. Súd teda musel vyčkat' na vyjadrenie pôvodného exekútora, na exekučný spis a až následne mohol posudzovať samotný návrh oprávneného na zmenu exekútora ako aj vyčíslené trovy pôvodného exekútora, o ktorých tiež vždy rozhodoval. Je preto logické, že súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30- dňovú lehotu na rozhodnutie o predmetných návrhoch na zmenu exekútora tak, aby aj v tejto lehote rozhodol o trovách exekúcie pôvodného exekútora a súčasne postúpil exekučný spis novému exekútorovi. Vzhľadom na povahu tohto rozhodnutia, zákonom ustanovenú lehotu, lehotu, v ktorej sa rozhodlo, ako aj obrovské množstvo exekučných spisov na danom súde, nemožno nerozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora v 30-dňovej lehote považovať za nesprávny úradný postup. Doba ktorá uplynula od doručenia žiadosti na zmenu súdneho exekútora až do samotného rozhodnutia exekučného súdu, nemohla negatívne zasiahnuť navrhovateľa, nemohla v ňom vyvolať neistotu, ovplyvniť jeho plánovanie a rozhodovanie, viesť k strate legitímnych očakávaní, že v zákonom určenom čase nastane stav predpokladaný zákonom a nemohla vyvolať ani riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky. Podľa názoru súdu v priebehu exekúcie v čase, keď je podaný návrh na zmenu exekútora k žiadnej škode nemôže dôjsť, keďže pôvodný exekútor má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Účastníkom exekučného konania nerozhodnutím v zákonnej lehote nevznikol stav právnej neistoty. Nie každé nedodržanie zákonnej lehoty automaticky predstavuje nesprávny úradný postup. S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že nerozhodnutie o návrhu oprávneného v zákonnej lehote s ohľadom na charakter tohto rozhodnutia a množstvo úkonov, ktoré zahŕňa, neznamená, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nakoľko i keď súd rozhodol v priebehu niekoľkých mesiacov, bol neustále činný za účelom konečného rozhodnutia o podanom návrhu oprávneného.

Navyše z exekučných vecí sp. zn. 7Er/19/2004 a sp.zn. 25 Er/470/2003 vyplýva, že exekučné konania sa začali za účinnosti Exekučného poriadku do 31.8.2005, kde v § 44 ods. 6 nebola stanovená lehotá na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora. Vo veci 7Er/19/2004 sa začalo exekučné konanie dňa 28.01.2004, kedy podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia. Vo veci sp. zn. 25Er/470/2003 sa začalo exekučné konanie dňa 19.11.2003, v ktorý deň podal súdny exekútor na súd žiadosť o udelenie poverenia. V týchto veciach preto súd nemohol porušiť povinnosť rozhodnúť v 30-dňovej lehote, keďže takáto lehotá v tom čase daná nebola. Preto aj z tohto dôvodu je v uvedených veciach návrh navrhovateľa nedôvodný.

Keďže v konaní nebolo preukázané, že by konaním resp. nekonaním súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nemohla byť navrhovateľovi spôsobená ani žiadna škoda. Navrhovateľ si pritom v konaní uplatňoval náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch v závislosti od počtu dní meškania súdu s rozhodnutím. Súd sa bližšie vyčíslením tejto škody nezaoberal, len okrajovo podotýka, že tvrdenia navrhovateľa súvisiace s majetkovou škodou, že ak by súd rozhodol včas, nemusel by navrhovateľ prostredníctvom svojich zamestnancov zabezpečovať správu a udržateľnosť pohľadávky, viesť informačný systém, komunikovať s pôvodným exekútorom a venovať sa urgenciám, sú nedostatočným argumentom a zároveň nepreukazujú príčinnú súvislosť medzi rozhodnutím exekučného súdu o návrhu na zmenu exekútora a podaným návrhom na zmenu exekútora. Takto paušálne vyčíslená škoda nebola nijako preukázaná, pričom škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu.

Ako už bolo konštatované majetková ujma navrhovateľa nebola preukázaná a nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty, ale predovšetkým od zistenia, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu. Keďže ako je uvedené vyššie, súd nezistil nesprávny úradný postup daného súdu, nie je tu ani zákonný podklad pre priznanie finančnej satisfakcie vo forme nemajetkovej ujmy. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd návrh ako nedôvodný zamietol.

Súd na záver poukazuje na to, že prípadné priznanie nemajetkovej ujmy navrhovateľovi by bolo v rozpore s ust. § 1 O.s.p. , podľa ktorého Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených

záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb, ako aj v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že práve navrhovateľ, ktorého základ jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie spotrebiteľských úverov a to na základe formulárových zmlúv a všeobecných zmluvných podmienok, ktoré obsahujú celý rad neprijateľných zmluvných podmienok, zložito a neprehľadne formulovanými podmienkami a oslovuje najzraniteľnejšiu skupinu obyvateľstva, ktorá nemôže týmto zmluvnými podmienkami rozumieť, s cieľom dosiahnuť zisk, sa v tomto konaní domáha v dôsledku porušenia svojich práv súdnej ochrany a nemajetkovej ujmy. Z množstva exekučných konaní, ktoré sú vedené na všetkých súdoch Slovenskej republiky je súdu známe, že navrhovateľ sa v exekučných konaniach domáha aj takých plnení, ktoré sú zjavne neplatné pre neprijateľné zmluvné podmienky. Je preto zarážajúce, že pri ochrane svojich práv sa striktné domáha ochrany svojich práv a dôsledného dodržiavania zákona, ale vo svojich zmluvných vzťahoch so svojimi klientmi už taký dôsledný nebol. Naopak, jeho podnikateľskou činnosťou sa zaoberala aj Európska komisia, ktorá vo svojom liste, ktorý bol aj pripojený odporcom k jeho vyjadreniu, uvádza, že útvary Komisie v súvislosti s praktikami navrhovateľa a ďalšími nebankovými inštitúciami na trhu spotrebiteľských úverov slovenských spotrebiteľom, poukazujú na problémy v spojitosti s praktikami, ktoré sa týkajú skutočností, že zmluvné podmienky sú stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednostranne určili veritelia. Uviedol, že tieto podmienky sú pre spotrebiteľov veľmi tvrdé a ich zjavným cieľom je zbaviť spotrebiteľom práv, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Uviedol, že jedným z osobitných aspektov je uplatňovanie nárokov zo strany nebankových inštitúcií, okrem iného prostredníctvom systematického využívania rozhodcovských orgánov, ktoré sa javia ako predpojaté, a v prípade ktorých sa zdá, že vôbec neuplatňujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa.

Navrhovateľ pred podaním žaloby v predmetných veciach podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania predmetných žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval. Žalovaná sa vyjadrila, že dňa 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom je zrejmé, že žalobca podal žalobu na súd ešte pred uplynutím 6-mesačnej lehoty (1.10.2010). Má za to, že žalobca sa môže domáhať svojho nároku na súde až po uplynutí tejto lehoty, preto považuje podaný návrh za predčasne uplatnený na súde. K tejto námietke odporcu, že navrhovateľ podal návrh na súd predčasne, súd uvádza, že aj keď návrh bol podaný pred uplynutím 6 mesačnej lehoty, ku dňu rozhodovania súdu o návrhu navrhovateľa už bolo zrejmé, že odporca neuznal nárok navrhovateľa a v rámci predbežného prerokovania ho neuspokojil, čo vyplynulo aj z vyjadrenia odporcu a preto mal súd za to, že v čase rozhodovania súdu 6 mesačná lehota uplynula. Preto návrh už nemožno považovať za predčasne podaný.

K námietke premlčania, vznesenej odporcom v jeho písomnom vyjadrení súd uvádza, že oprávnený požiadal o zmenu exekútora dňa 22.11.2010 (a v jednom prípade dňa 10.09.2009), o škodu sa mohol dozvedieť v nasledujúci deň po uplynutí 30 dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora súdu, t.j. dňa 23.11.2010 (dňa 11.10.2009), pričom si náhradu škody v rámci predbežného prerokovania uplatnil u odporcu dňa 23.4.2012, teda včas, keďže mu neuplynula premlčacia lehota 3 rokov, preto súd neprihliadol na vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne si neuplatnil a taktiež mu žiadne zo spisu nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Topoľčany.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postúp súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha./ § 205 ods. 1 O.s.p./

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.